

ODVJETNICI

Zvonimir Buterin

Valentina Kučić

Ana Crnković

Lada Ćustić

Marko Paulinović

Joško Perica

Matea Tkalčić

Tomislav Petrov

Dino Vukoša

Vlatka Bušić

Zagreb, 29.01.2024.

Na broj: St-404/2020

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Zadarska 1 i 3
51000 RIJEKA

Razlučni vjerovnik: ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka,
Jadranski trg 3a, OIB 23057039320

Stečajni dužnik: HAL d.o.o. u stečaju, Mali Lošinj, Vladimira Gortana 9, OIB
70922518178

ŽALBA

razlučnog vjerovnika

elektronički

Razlučni vjerovnik izjavljuje žalbu protiv rješenja naslovnog suda od 16.01.2024. iz svih žalbenih razloga.

I. Predmetnim rješenjem sud je iz kupovnine postignute prodajom nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2313, podul.br. 227 k.o. Mali Lošinj-Grad u iznosu od EUR 352.000,00 namirio troškove unovčenja u iznosu od EUR 30.344,64, potraživanje razlučnog vjerovnika u iznosu od EUR 74.402,84 te potraživanje razlučnog vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave u iznosu od EUR 247.252,49 (tč. I.), kao i naložio računovodstvu suda predmetne iznose isplatiti stečajnom dužniku I razlučnim vjerovnicima po pravomoćnosti predmetnog rješenja (tč. II.).

U obrazloženju pobijanog rješenja sud navodi da razlučni vjerovnik nema pravo na iznos od EUR 5.412,06 koji se odnosi na zakonske zatezne kamate, za koje nije moguće utvrditi na što se iste točno odnose, s tim da razlučni vjerovnik ni u kojem slučaju nema pravo na zakonske zatezne kamate koje bi tekle na iznos glavnice nakon dana donošenja rješenja o dosudi, a koje rješenje je doneseno 13.10.2023.

II. Razlučni vjerovnik ističe da je sud prilikom donošenja pobijanog rješenja, prije svega, počinio apsolutno bitne povrede odredaba postupka, a s obzirom da je predmetno rješenje kontradiktorno samo sebi, nije utemeljeno na dokumentaciji koja prileži spisu, te, konačno, ne sadrži obraženje i razloge odbijanja namirenja dijela potraživanja razlučnog vjerovnika koje se odnosi na zatražene zakonske zatezne kamate u iznosu od EUR 5.412,06.

Razlučni vjerovnik ukazuje da je isti iznos svojeg potraživanja namirenje kojeg traži sudu dostavio podneskom od 12.01.2024., a u prilogu kojeg podneska je isti dostavio izvod iz poslovnih knjiga sa stanjem svojeg potraživanja na dan 13.10.2023., a što je dan donošenja rješenja o dosudi za nekretnine upisane u zk.ul.br. 2313, podul.br. 227, k.o. Mali Lošinj-Grad.

Slijedom navedenog, imajući u vidu da je sudu bilo potrebno dostaviti stanje potraživanja razlučnog vjerovnika osigurano založnim pravom koje je bilo upisano na dosuđenim nekretninama, te da je razlučni vjerovnik navedeno i učinio, dostavivši u prilogu svojeg podneska od 12.01.2024. izvod iz poslovnih knjiga sa stanjem na dan 13.10.2023., a za koje potraživanje je u svojem podnesku naveo da je djelomično podmireno primitkom sredstava temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023., slijedom čega isti i dalje ima potraživanje navedeno na izvodu iz poslovnih knjiga od 13.10.2023. umanjeno za primljeni iznos temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023., to je jasno da **razlučni vjerovnik ni u kojem slučaju ne potražuje zakonske zatezne kamate koje su na bilo koji iznos tekle nakon 13.10.2023.**

Stoga, iako je razlučni vjerovnik u svojem podnesku od 12.01.2024. naveo da isti ima potraživanje na ime zakonskih zateznih kamata tekućih do 31.10.2023., usporede li se iznosi navedeni u podnesku od 12.01.2024. i izvodu iz poslovnih knjiga koji je istom priložen i temeljem kojega je razlučni vjerovnik i zatražio iznose navedene u predmetnom podnesku, nesporno proizlazi da se radi isključivo o omašci u podnesku razlučnog vjerovnika od 12.01.2024. S obzirom da se da je u pitanju omaška moglo utvrditi usporedbom samog podneska od 12.01.2024. i priloženog mu izvoda iz poslovnih knjiga sa stanjem na dan 13.10.2023., navedeno je u rješenju od 16.01.2024. mogao i morao utvrditi i sam sud.

Međutim, s obzirom da sud u rješenju od 16.01.2024. utvrđuje da razlučni vjerovnik potražuje zakonske zatezne kamate koje su tekle do 31.10.2023. (do kojeg datuma razlučni vjerovnik ne dostavlja obračun kamata, niti tijekom zakonskih zateznih kamata do 31.10.2023. proizlazi iz izvoda iz poslovnih knjiga), očito je da **sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu**, odnosno nije izvršio uvid u podnesak razlučnog vjerovnika od 12.01.2024. i prilog istog (izvod iz poslovnih knjiga sa stanjem na dan 13.10.2023.), a koje činjenice su se reflektirale na rješenje od 16.01.2024. na način da je isto **opterećeno apsolutno bitnim povredama odredaba postupaka.**

Razlučni vjerovnik ukazuje da, sve ako je i sudu bilo nejasno koje točno zakonske zatezne kamate razlučni vjerovnik potražuje, odnosno na koji iznos i za koji period razlučni vjerovnik iste potražuje, sud je navedenu činjenicu morao razjasniti i utvrditi prije donošenja rješenja od 16.01.2024. Ovako, sudu su činjenice koje su odlučne za donošenje rješenja o namirenju ostale nejasne, a što je svakako nedopustivo. Sudska rješenja se moraju donositi na temelju stanja spisa i utvrđenih činjenica na koje sud mora primijeniti odgovarajuće pozitivne pravne propise, a nikako ne na nagađanju i pretpostavkama suda.

Slijedom navedenog, razlučni vjerovnik ističe da je pobijano rješenje neosnovano, te je isto potrebno ukinuti.

III. Kao što je razlučni vjerovnik naveo u svojem podnesku, njegovo potraživanje koje je bilo osigurano razlučnim pravom upisanim na nekretninama dosuđenim rješenjem o dosudi od 13.10.2023. je nakon donošenja predmetnog rješenja o dosudi djelomično podmireno i to novčanim sredstvima isplaćenim razlučnom vjerovniku temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023., a kojim rješenjem je razdijeljena kupovina postignuta unovčenjem nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2313, podul.br. 110, k.o. Mali Lošinj-Grad, dosuđenih rješenjem o dosudi od 31.08.2023.

Razlučni vjerovnik ukazuje da su obje nekretnine osiguravale istu tražbinu razlučnog vjerovnika. Kako je razlučni vjerovnik novčana sredstva temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023. primio tek nakon pravomoćnosti istog, odnosno 30.11.2023., razlučni vjerovnik ističe da **isti svakako ima pravo potraživati zakonske zatezne kamate koje su na glavnici tekle do primitka predmetne uplate, odnosno**, imajući u vidu da je rješenje o dosudi za nekretnine upisane u zk.ul.br. 2313, podul.br. 227, k.o. Mali Lošinj-Grad doneseno 13.10.2023., **razlučni vjerovnik je imao pravo potraživati zakonske zatezne kamate do 13.10.2023.**

Sve ako bi se i smatralo da je potraživanje razlučnog vjerovnika namireno 31.08.2023., dakle s danom donošenja prvog rješenja o dosudi (rješenja o dosudi za nekretnine upisane u zk.ul.br. 2313, podul.br. 110, k.o. Mali Lošinj-Grad), a ne s danom kada je razlučni vjerovnik primio isplatu temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023., odnosno s danom donošenja drugog rješenja o dosudi, **razlučni vjerovnik ukazuje da isti, nesporno, ima pravo na zakonske zatezne kamate koje su tekle do donošenja rješenja o dosudi od 13.10.2023.**

Imajući u vidu da novčanim sredstvima primljenim temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023. potraživanje razlučnog vjerovnika na ime glavnice nije u cijelosti podmireno (što stečajnom upravitelju, sudu i drugom razlučnom vjerovniku nije sporno), ne bi trebalo biti sporno niti da razlučni vjerovnik ima pravo na zakonske zatezne kamate koje teku na glavnici (odnosno eventualno na nepodmireni dio glavnice) do 13.10.2023. Također, ne bi trebalo biti sporno niti da **razlučni vjerovnik novčanim sredstvima primljenim temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023. nije mogao podmiriti zakonske zatezne kamate koje su tekle nakon 31.08.2023., a s kojim datumom je isti obračunao svoje potraživanje** (s obzirom da je to datum donošenja rješenja o dosudi) koje je namirivano rješenjem o namirenju od 31.10.2023.

Slijedom navedenog, **kako je glavnica nakon 31.08.2023.** (dan donošenja rješenja o dosudi za nekretnine pod razlučnim pravom koje su unovčene prve) **i dalje ostala nepodmirena (odnosno nepodmirena u cijelosti), razlučni vjerovnik ima pravo na zakonske zatezne kamate na istu, a koje teku do 13.10.2023.** (dan donošenja rješenja o dosudi za nekretnine pod razlučnim pravom koje su unovčene druge). Kako je razlučni vjerovnik u prilogu svojeg podneska od 12.01.2024. dostavio obračun potraživanja na dan donošenja rješenja o dosudi, 13.10.2023., te u svojem podnesku obrazložio da je predmetni iznos naknadno djelomično podmiren, to je sud, umjesto da utvrdi da nije u mogućnosti utvrditi na što se odnose zakonske zatezne kamate u iznosu od EUR 5.412.06, mogao i morao utvrditi da se radi o zakonskim zateznim kamatama koje su ostale nepodmirene novčanim sredstvima primljenim temeljem rješenja o namirenju od 31.10.2023., a koje su tekle do 13.10.2023.

No, sve da sud navedeno nije mogao utvrditi, isti je u tom slučaju bio u obvezi razlučnog vjerovnika zatražiti dostavu pojašnjenja i/ili dodatne dokumentacije iz koje će proizlaziti visina njegovog potraživanja čije namirenje je zatražio, a što je sud propustio učiniti.

Stoga, razlučni vjerovnik ukazuje da je sud pogrešno, odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje (iznos tražbine razlučnog vjerovnika i tijek preostalih nepodmirenih zakonskih zateznih kamata čije namirenje je razlučni vjerovnik zatražio), te je na tako pogrešno, odnosno nepotpuno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona, kao i pravila ovršnog postupka koja se primjenjuju kod unovčenja nekretnina koje su pod razlučnim pravom.

IV. Razlučni vjerovnik ukazuje i da je u pobijanom rješenju **izostalo bilo kakvo obrazloženje koje se odnosi na troškove unovčenja**, a koje je predmetno rješenje moralo sadržavati, neovisno jesu li se razlučni vjerovnici suglasili s troškovima unovčenja stečajnog upravitelja ili ne. Štoviše, sud je razlučnim vjerovnicima obračun troškova unovčenja propustio dostaviti (razlučni vjerovnik je predmetni obračun troškova zatražio i pribavio izravno od stečajnog upravitelja), a što je isti bio u obvezi, sve kako bi se razlučni vjerovnici pravovremeno upoznali s obračunom troškova unovčenja i izvršili kontrolu dokumentacije na kojoj stečajni upravitelj temelji predmetni troškove.

Tako sud u pobijanom rješenju uopće ne navodi od čega se sastoje troškovi unovčenja, je li ili nije stečajni upravitelj uz obračun troškova unovčenja dostavio dokumentaciju na kojoj isti temelji predmetne troškove te jesu li zatraženi troškovi opravdani. Ujedno, **izostalo je bilo kakvo obrazloženje vezano za dio zatraženih troškova unovčenja koji se odnosi na nagradu stečajnom upravitelju**, odnosno vezano za primjenu Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima – obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase, a bez čega nije moguće provesti kontrolu rješenja od 16.01.2024. i dosuđenih troškova unovčenja.

Osim što je sud propustio na pravilan način utvrditi iznos potraživanja razlučnog vjerovnika koji se namiruje iz ostvarene kupovnine i obrazložiti od strane stečajnog upravitelja zatražene troškove unovčenja, razlučni vjerovnik ukazuje da je sud i pogrešno naložio isplatu kupovnine računovodstvu suda. Navedeno s obzirom da su predmetne nekretnine unovčene pred Financijskom agencijom, te da je kupac, sukladno rješenju o dosudi od 13.10.2023., razliku kupovnine bio dužan uplatiti na račun Financijske agencije.

Slijedom navedenog, cjelokupna kupovнина postignuta unovčenjem nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2313, podul.br. 227, k.o. Mali Lošinj-Grad (i jamčevina i razlika kupovnine uplaćena temeljem tč. II. rješenja o dosudi od 13.10.2023.) se nalaze na računima Financije agencije, ne na računu suda, a zbog čega je tč. II. rješenja od 16.01.2024. neosnovana u cijelosti.

**BUTERIN &
PARTNERI**

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

V. Slijedom svega navedenog, razlučni vjerovnik ponavlja da je rješenje od 16.01.2024. neosnovano, te stoga razlučni vjerovnik predlaže da sud isto ukine te da predmet vrati na ponovni postupak,

Erste&Steiermärkische Bank d.d.
zastupan po